

INHOUDSOPGAVE

DEEL 1. EEN HOOFDPIJNDOSSIER 11

Het integreren van mensen met een andere geaardheid knaagt aan de normen en waarden van de West-Europese cultuur. De autochtone bevolking voelt zich in zijn bestaan bedreigd. De radicalisering en onverdraagzaamheid nemen toe. Kiest Nederland voor een multiculturele samenleving die onderdak biedt aan iedere levende ziel ter aarde of voor het behoud van identiteit en het herverdelen van welvaart?

Hoofdstuk 1. Een volk wil een land 12

DEEL 2. OORLOG EN MIGRANTEN 17

In Het Midden-Oosten vluchten mensen voor de oorlog in Syrië en Irak. De strijd heeft een diepere achtergrond dan het omverwerpen van het regime van de Syrische president Assad. Het is een ruzie tussen het Westen en de Russen om een grote hoeveelheid aardgas aan Europa te verkopen. Tegelijk veroorzaakt armoede In Noord- en Midden-Afrika een stroom aan migranten.

Hoofdstuk 2. Ruzie om gas 18

Hoofdstuk 3. De confrontatie met terrorisme 24

DEEL 3. HET THUISLAND VAN MAD MAX 29

Op reis door de Sahara en de Sahel-landen. Armoede en corruptie overheersen en terreur en geweld zijn aan de orde van de dag. U kijkt in de huiskamer van werklozen, criminelen, bandieten en terroristen die een islamitisch kalifaat willen vestigen.

Hoofdstuk 4. Islamitische terreur in Algerije 30

Hoofdstuk 5. De dreiging van geweld 32

Hoofdstuk 6. Omringd door terroristen 40

Hoofdstuk 7. Angst 45

Hoofdstuk 8. Medische derde wereld 51

Hoofdstuk 9. Sahara en Sahel, de geboortegrond van extremisten 59

Hoofdstuk 10. Mali, armoede en terrorisme 78

Hoofdstuk 11. Niger en het simplisme	83
Hoofdstuk 12. De hel van Tsjaad en het Vreemdelingenlegioen	94
Hoofdstuk 13. Voorspelling legionairs 1 – terreur in Tsjaad	101
Hoofdstuk 14. Voorspelling legionairs 2 – burgeroorlog in Mali	107
Hoofdstuk 15. Voorspelling legionairs 3 – xenofobie in Centraal-Afrikaanse Republiek	111
Hoofdstuk 16. Boko Haram in Kameroen en Nigeria	112
Hoofdstuk 17. De aanklacht	130

DEEL 4. OPLEIDING, INTELLIGENTIE EN GOEDKOPE ARBEID 135

De 3 miljoen migranten in Europa, zie de officiële cijfers, komen uit 30 landen. Slechts eenderde komt uit oorlogsgebieden. Vanwege verschil in taal en opleiding komen zij moeilijk aan werk. De onveiligheid op straat neemt toe, de kosten stijgen en de islamitische gewoonten worden de autochtone bevolking opgedrongen. Wat gebeurt er met de Europese cultuur wanneer er niet een paar miljoen maar tientallen miljoenen Afrikanen, voornamelijk islamieten, bijkomen? Is het niet beter om de sociale en economische omstandigheden van de migranten in de thuislanden te verbeteren?

Hoofdstuk 18. Aantal, kosten en criminaliteit	136
Hoofdstuk 19. Opleiding en intelligentie	152
Hoofdstuk 20. Geweld en Intelligentie	159

DEEL 5. ISLAM, EEN RELIGIE VAN GEWELD? 165

Het merendeel van de migranten is islamiet. Zij houden van de westerse levensstandaard maar willen niet met de onreine gewoonten integreren. Geen westerse kleding, drank of sigaretten. Westerse vrouwen worden beschouwd als hoeren. Daarnaast willen extremistische jihad-salafisten van Europa een kalifaat maken. Beide groepen worden geïnspireerd door de islam. Is deze religie vergeleken met het Oude Testament van de Bijbel gebaseerd op overheersing en geweld? Of kunnen islamieten de geschriften die in een ver verleden zijn opgetekend niet in de wereld van vandaag plaatsen?

Hoofdstuk 21. Confrontatie christendom en islam	166
Hoofdstuk 22. Europa en de jihad	170
Hoofdstuk 23. Koran een vredelievend geschrift?	177

Niet alleen in opleiding, denken en religie, maar ook in cultuur, taal en geaardheid verschillen West-Europese van Afrikaanse volkeren. Als voorbeeld een Babylonische spraakverwarring die ontstaat wanneer een gemeente in Zuid-Afrika met Nederland economische banden probeert aan te knopen. Ook komt het onderwerp ‘Apartheid’ oftewel ‘gescheiden bevolkingsgroepen’ uit de kast. Dit dreigt van toepassing te worden bij het multiculturalisatieproces in Nederland en West-Europa.

Hoofdstuk 24. Pardon en de boertjes	180
Hoofdstuk 25. Babylonische spraakverwarring	196
Hoofdstuk 26. Gevecht om de macht	209

DEEL 7. INTEGRATIE, MULTICULTURALISME EN DE SUPRANATIONALE STAAT 211

Waarom wil de Europese Unie per se een multiculturele samenleving? Moet het nationalisme worden verdrongen door een overkoepelend Europees gemeenschapsgevoel? Moet de supranationale staat wat de EU thans is worden omgezet in een Federatie van Staten?

Hoofdstuk 27. Integratie en multiculturalisme	212
Hoofdstuk 28. Van supranationale staat naar federatie	222

DEEL 8. EUROPA, HET UTOPIA GEPLAATST IN 1984 225

Nationalistisch ‘rechts’ steekt de kop op en rebelleert tegen het huidige sociaal-democratische en liberale beleid. Zij zien al jaren de Europese Unie als een mislukt project. De migratie die de bijl legt aan Europese normen en waarden is de druppel die de emmer doet overlopen. ‘Links’, ‘rechts’ en migranten beschuldigen elkaar over en weer van racisme, radicalisering en haatsprekerij. De Nederlandse tolerante samenleving en de Europese Unie kraken in hun voegen.

Hoofdstuk 29. De toekomst van Europa hangt aan een draad	226
--	-----

BIJLAGEN	237
Appendix 1. Terroristenorganisaties in Algerije	238
Appendix 2. Migratie 2015 in cijfers	240
Appendix 3. Godsdienstoorlogen	243
Appendix 4. Genocide	248
Appendix 5. Bevoegdheden Europese Unie	250
Literatuur	254

Deel 1. Een hoofdpijndossier

1. Een volk wil een land

Dit boek vertelt over de strijd binnen de Europese Unie om volkeren met een totaal andere cultuur en religie in de Nederlandse en West-Europese samenleving te integreren. Dit gaat ten koste van een mono culturele ontwikkeling zoals die in ieder land plaatsvindt. Hiertegen komen grote delen van de bevolking in opstand. Groot-Brittannië is inmiddels uit de Europese Unie gestapt. Het ziet ernaar uit dat meerdere landen zullen volgen. Zij beginnen de tolerantie en het respect voor bevolkingsgroepen uit niet-Europese taal- en cultuurgebieden te verliezen. Zij vinden dat Nederland en West-Europa reeds super-multicultureel van samenstelling zijn. Het is niet nodig om daar bovenop te Afrikaniseren of te islamiseren, hetgeen leidt tot relletjes en terroristische aanslagen en het omverwerpen van vertrouwde normen en waarden.

Mijn vriend RvGZ brengt het als volgt onder woorden: 'Meeuwen willen altijd bij meeuwen zitten en aalscholvers bij aalscholvers.' Hiermee bedoelt hij niet dat in de Ooijpolder aalscholvers met zilverreigers samenwerken om vis te vangen. Hij zegt dat Turken liever gezellig bij elkaar in hun eigen café zitten dan bij de yuppen, toeristen en zakenmensen in grand-café Het Witte Huis in Rotterdam en de 'Engelsen bij de Engelsen' zoals Britain Exit laat zien.

Wat ik schrijf is geen bureaustuk gemaakt uit Googlebestanden. Wat ik vertel is een gevolg van mijn waarnemingen en avonturen in tientallen landen over de gehele wereld. Tijdens mijn vele reizen heb ik geleerd dat een volk met een bepaalde taal, godsdienst en cultuur een onafhankelijk land met eigen grenzen wil vormen. De grenzen zijn nodig om het volk tegen gevaar en indringers te beschermen en om de cultuur, religie en identiteit te behouden.

De roep om een eigen land heeft tot het ontstaan van de staat Israël geleid. Joegoslavië is na allerlei oorlogen opgesplitst in Slovenië, Kroatië, Bosnië en Herzegovina, Servië, Kosovo, Montenegro en Macedonië. En wanneer in de Sovjetunie in februari 1990 het eenpartijstelsel wordt opgeheven ontstaan er 15 nieuwe landen, waaronder het huidige Rusland.

Door de geschiedenis heen zien wij dat wereldveroveraars in het zand bijten. De landen bezet door Romeinen, Ottomanen en Britten, de Franse koloniën in Afrika en het Nederlands-Indië vchten voor het nationaal zelfbeschikkingsrecht. Zelfs Suriname, Aruba en Curaçao hebben zich van Nederland afgesplitst en hun eigen land gevormd. En sinds kort heeft Groot-Brittannië de overregulerende Europese Unie vaarwel gezegd. De onafhankelijke landen die hun eigen nationaliteit willen behouden sluiten de grens voor degenen die er niet thuis horen. Zij stellen zelf de spelregels op: Australië hanteert voor nieuwkomers een puntensysteem. In de Verenigde Staten wordt u

toegelaten indien u een bijdrage aan de samenleving levert. In Zuid-Afrika, mijn thuis sinds 2003, investeert u in een bedrijf met 5 medewerkers waaronder 3 zwarte of gekleurde Zuid-Afrikaners. Zuid-Afrika laat tevens weten trots te zijn op zijn republiek. Producten en diensten worden onder het logo 'Proudly South-Africa' op de markt gezet.

Mijn bewustwordingsproces dat een volk het volste recht heeft om voor zijn eigen identiteit en zelfbeschikking op te komen, noem het nationalisme, begint in het voorjaar van 1999. In dat jaar brengt de Algerijnse geheime dienst mijn partner Maaïke, mijzelf, onze militaire waakhond Remco en het expeditievoertuig 'Frankenstein' door de burgeroorlog naar Mali. Om ons heen wordt heftig gevochten door moslimfanaten die in Algerije een Islamitische Staat willen vestigen. De regering geeft niet toe aan de terreur en stuurt het leger het veld in.

Sjain, de leider van de groep die ons uit Algerije smokkelt, leert Maaïke en mij dat een volk altijd voor onafhankelijkheid en behoud van identiteit zal kiezen. Geen terreurgroep kan dat veranderen. Ook laat hij zien hoe door armoede gedreven Noord- en Midden-Afrikanen een speelbal worden voor jihadistten. Zij hebben geen plezier in het leven op aarde en kijken uit naar het leven in het 'Hiernamaals'. En begrijpelijk: er is gebrek aan elektriciteit, water, medische verzorging, voedsel, behuizing en communicatie. Verder is er corruptie, geen scholing en nauwelijks werk. Het gevolg is dat het door religie ingegeven fatalisme en dogmatisch denken overheersen. Ik heb christenen in het zuiden van Nigeria net zo hard als de islamieten horen zeggen 'als God of Allah het wil' en 'Mijn leven en toekomst is in handen van God of Allah'. En met deze woorden gaat men op een bankje voor zich uit zitten staren. Anderen trekken onder de vlag van Allah ten strijde of gaan roven en plunderen.

Willen de kanslozen in de samenleving ook in het heden een bestaan opbouwen, dan is het overwegend christelijke en atheïstische Europa de aangewezen plek. De Europeaan leeft voornamelijk voor het 'Nu'. Of ik wel of niet in God geloof, ik wil mij 'Nu' op deze aarde ontwikkelen. De jongens en meiden uit de Pijp in Amsterdam deden dat vroeger, wellicht ook nu nog, door een goede crimineel, pooier of hoer te worden. Anderen, laat ik zeggen de burger, door werken, carrière maken, trouwen, een familie stichten, oud en ouder worden en uiteindelijk van het pensioen genieten. Daarbij willen wij wonen in een rechtvaardig en democratisch bestel met een goed functionerende infrastructuur, scholing en medische verzorging waarin ieder individu zich in vrijheid van spraak, mening en godsdienst kan ontplooiën.

Vele miljoenen economische migranten vanuit Noord- en Midden-Afrika zijn onderweg naar het 'Nu'. Helaas kijken zij na aankomst gefrustreerd rond.

Huizen en banen liggen niet voor het oprapen. Europa met bijna 24 miljoen werklozen zit niet te springen om ongeschoolde arbeiders die nauwelijks de taal beheersen. De enige verbetering is een dak boven het hoofd, wat medische verzorging en regelmatig eten. Het bankje waarop ze voor zich uit zitten te starren blijft hetzelfde.

Vanzelfsprekend stijgen hierdoor de spanningen en neemt de criminaliteit toe: relletjes, mensen beroven en vermoorden, vrouwen verkrachten, auto's vernielen en inbreken, terroristische aanvallen, precies zoals zij thuis zijn gewend.

Is de economische migrant ook nog eens een fanatieke moslim, dan krijgt de verhuizing naar Europa een extra tintje. De islam moedigt een 'jihad' aan tegen alles en iedereen die de islam bedreigt. Dat zijn ondermeer christenen, modern geklede vrouwen, ongelovigen, joden, homoseksuelen en de westerse cultuur waaronder muziek, sigaretten en alcohol.

In het 'Nu' een jihad beginnen is volgens de wil van Allah, 'insh'Allah'. Het leven begint toch pas in het 'Hiernamaals'. Vandaar dat zelfmoordenaars met plezier een bomgordel laten ontploffen.

De Europese Unie houdt de deur open en wil de binnenkomende volkeren met de bestaande mengen. Dit heet multiculturalisme. De autochtone bevolking wordt in zijn waarden en normen gepasseerd. Heeft de Europese Unie niets geleerd van het verleden en de ellende die een van bovenaf opgelegde eenpartijpolitiek teweeg kan brengen? Groot-Brittannië is om deze reden uit de Europese Unie gestapt en meer landen willen volgen. Zou het niet beter zijn om de onafhankelijkheid van de lidstaten te beschermen en iedere lidstaat op zich te laten beslissen over zijn sociale huishouden waaronder het opnemen van migranten? Zou het ook niet beter zijn om de tientallen miljarden euro's aan opvang, scholing en integratie van migranten te besteden aan sociale en economische ontwikkelingen in de thuislanden van de migrant? Moeten wellicht wurgende handelsafspraken worden herzien en aldaar infrastructuur aangelegd, werkgelegenheid bevorderd en scholen en medische voorzieningen gebouwd? Is het niet onze plicht om economische migranten aan te moedigen om hun eigen land op te bouwen in plaats van ervoor op de vlucht te slaan? Migrant die wellicht pas over 10 of 15 jaar een baan hebben en vervolgens 60 of 70 procent van hun salaris overmaken naar familieleden in hun geboorteland.

Helaas hoor ik deze woorden niet in de kringen van de Europese politieke elite. Wanneer Afrika tegen een scherpe prijs koffiezetmachines of windturbines op de markt brengt, verkopen onze Europese koffiezetapparaten en duurzame energieproducten niet zo goed. En wanneer Afrika zelfvoorzienend wordt in zijn voedsel, kan Europa de gesubsidieerde landbouwproducten niet dumpen. Dan lijden wij een verlies aan inkomsten, gevolgd door een verlies

aan banen en een verlies aan bruto binnenlands product. Dan gaat het in Europa wat slechter en in Afrika wat beter.

Wil de Europese Unie oprecht inkomen en welvaart delen? Of wil de Europese Unie door het opnemen van migranten laten zien hoe goed zij het met de medemens voorheeft, om vervolgens de Europese markt naar Afrika uit te breiden? Dit gebeurt al op het gebied van hoogtechnologische producten waaronder duurzame energie. Het manipuleren van volkeren, het opdringen van eigen goederen en diensten en het veroveren van grondstoffen in onder andere Afrika lijkt op een herbeleving van het oude koloniale tijdperk.

Islamieten en christenen, Europeanen, Russen, Afrikanen, Arabieren, Chinezen en noem maar op kunnen prima met elkaar werken en bedrijven opzetten. Wij kunnen met elkaar trouwen en van elkaar leren en vice versa aanvragen indienen om in dat andere land te mogen wonen, werken en leven. In al deze situaties worden de waarden en normen van het andere volk dat zich ontwikkelt binnen zijn eigen grenzen, gerespecteerd.

Als journalist, schrijver en adviseur bedrijfsontwikkeling heb ik het geluk gehad om in vele culturen te mogen leven, wonen en werken. Ik heb zo'n 50 landen bezocht waaronder die in Zuid-Amerika en Afrika en dat zullen er in de toekomst nog wel meer worden. Ook organiseerde ik multimedia expedities door de Sahara, de Andes, India en het Amazone oerwoud en zeil ik over oceanen waarvan er nu 11 op de teller staan. Ik woonde behalve in Nederland in Duitsland, Engeland, Bonaire, Suriname, de Azoren, Brazilië en Nigeria en woon nu in Zuid-Afrika, Bonaire en Nederland. Ik ben op zee en in de Sahara achterna gezeten door piraten. Ik heb schipbreuk geleden voor de kust van Jemen en heb van een paar meter afstand mensenetende tijgers in de Sundarbans gefilmd. Altijd had ik te maken met een lokale bevolking die houdt van zijn omgeving, zijn land, zijn cultuur. Nergens ben ik multiculturalisme als een noodzaak tot 'economische groei' of 'overleven' of 'het verhinderen van een oorlog' tegengekomen. Nergens heb ik gezien dat regeringsleiders van verschillende landen hun volk dwingen om met een ander volk samen te leven. Nergens, behalve dan in Europa.

Wel heb ik overal ter wereld de bevolking zien vechten voor een beter bestaan. Ik snap waarom mensen uit Noord- en Midden-Afrika naar Europa vluchten. Ik begrijp de schreeuw om in Godsnaam de levensomstandigheden te kunnen verbeteren.

De Europese Unie snapt er helaas geen flicker van.

Wij varen recht in een 'Perfecte Storm'.

Vandaar dit boek.
